

BŁAKAĆ SIĘ (33) *vb impf*

się (22), się (11).

W inf: błakać (3), błękać (3); *błakać BibRadz, KlonKr; błękać RejZwierc, KlonWor; błakać: błękać Mącz* (1 : 1). *W pozostałych formach:* błak-.

inf błękać się (3), błakać się (3). \diamond *praes 1 sg* błakám się (5). \diamond *3 sg* błakå się (4). \diamond *1 pl* błakåmy się (1). \diamond *3 pl* błakają się (4). \diamond *praet 3 sg m* błakåł się (4). *f* błakała się (2). \diamond *3 pl m pers* błakali się (4). \diamond *fut 2 sg m* będziesz się błakåł (1). \diamond *imp 2 sg* błakåj się (1). \diamond *1 pl* błakåjmy się (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Błądzić, chodzić bez celu, wałęsać się, tułać się bezdomnie; errare, palari, vagari Mącz, Cn; inerrare Calep, Cn; dispalari Mącz; disvagari, oberrare, palitari, pererrare Cn* (24) : *GroicPorz n4v; KrowObr 60; Długo się błakał/ pierwej niż mięłzkánia dostał BibRadz I 7 marg; Lud moy był iáko owcå vpłofzona/ páłtyrze ich dopuścili się im błakác/ á wygnáli ie ná gory/ tułåły się od gory do pagorku/ á zåpomniåły ftånowiłká śwego. BibRadz Ier 50/6; Mącz 90c, 135b, 302d; gdy Zygmunt Cefarz błakał fye po Ziemiách poftronnych/ iákoby iáki wygniániec/ będąc wypędzon s Czelkiewy ziemie LeovPrzep D3v; RejAp 82; kiedy ié [karpięta] wybiją z mieyfcå/ tedy fye tåk długo błakåią po Sadzawce/ aż pozdychåią. Strum P; Którzy po nieświadomych pułzczách fye błakáli/ Gdzie stopy ludzkiéy nie náydowáli KochPs 164; ReszList 150; Calep 530a; WujNT Hebr 11/37; [Władysław III Loktek] Dwåkroć ten cny Pan z pånftwå wypędzony, Błakác się musiał wygnániec ftrapiony. KlonKr Ev; Tåmci się kupiec błaka/ tåm fwe zdrowie Waży dla zyłku KlonFlis Dv; KlonWor 7.*

Zwroty: »na (po) świecie się błakać« [szyk zmienny] (2): *BielKom D5; Per orbem terrarum vagari. Po świecie fie błakác. Mącz 473c.*

»błakać się i tu i owdzie, i tam i sam« [szyk zmienny] (4) : *Zeliłlawłki zawłłdi fzie chowal v Richfåłłkiego Ałye yego thowarziłche blankåły fchie y thu y owdzie LibMal 1543/68v; BielKron 406; Mącz 274c, 473c.*

W przen (1) : *TEgo domu [Dzieciartkowskich] ná świecie tylko fie cień błaka PaprPan H2v.*

2. *Być niepewnym, wahać się; błądzić moralnie; błądzić w wierze; errare PolAnt* (9) : *RejZwierc 138 [2 r.]; Niech się nie náwraca do drog iey ferce twoie/ niebłakay się po ścięzkách iey. BudBib Prov 7/25.*

Zwroty: »iako błędny błakać się«: *A Nákoniec kåżdy tåki zåbåwiony tym fwiåtem/ ktory opuścwiłzy wżytko tylko iáko błędny błaka fie zå wżetecznościami iego RejZwierc 143.*

»błakać się jako owce bez pastyrza«: *[apostolowie] błakåią fie iako owce bez pąstyrza w wielkim fmutku żądaiątz mię widzietz OpecŻyw 167.*

»jako ślepy się błakać«: *gdy fye [Adam] po Råiu iáko ślepy błakał/ åby w Idolåtriå niewpadł OrzList cv.*

»po światu się błakać«: *Gdyż fie s fwemi myłłami po fwiåtu błakåią/ A co rozum á co Bog máło o to dbåią. RejWiz 136.*

»błakać się tam i owdzie«: *Nieieftem iáko Kaim/ niemåiąc ná świecie to ieft w Kofćiele Bożym pewnego mieyfcå: niebłakam fye tåm y owdzie. OrzList d3v.*

Szereg: »nie tułać się ani błakać«: *Nie tułåmyłz fie więcey po tym morzu åni theż błakaymy/ åle daymy częśc á chwåłę Pånu Bogu nålzemu SarnUzn H7.*

Synonimy: 1. *biegać, błądzić, tulać się.*

Formacje pochodne: *obłąkać się, przybłąkać się, przybłąknąć się, rozbłąkać się, wybłąkać się, wzbłąkać się, zabląkać się; przybłąknąć się.*

Cf **BŁAKAJĄCY SIĘ, BŁAKANIE**

ZZie